

disputants-חולקים ◇ קודדה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-הבונה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הקודה כל שהוא - חייב.	תא שמע:										♣	◇	קג.
בשלמא לרב - מיחזי כמאן דחר חורתא לבניינא, אלא לשמואל לאו גמר מלאכה הוא											♣		קג.
הכא במאי עסקינן - דבזעיה ברמצא דפרזלא, ושבוקיה בגווייה, דהיינו גמר מלאכה.											!	◇	קג.
זה הכלל											■		קג.
זה הכלל לאתויי מאי?											^		קג.
לאתויי דחק קפיוא בקבא.											!	◇	קג.
המכה בקורנס על הסדן כו.	רבן שמעון בן גמליאל:										■		קג.
מאי קעביד?											♣		קג.
מפני שמאמן את ידו.	רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו:										!	◇	קג.
אלא מעתה, הוא אומנתא בשבתא וגמר, הכי נמי דמיחייב?	קשו בה בני רחבה:										♣		קג.
שכן מרדדי טסי משכן עושין כן.	אלא אביי ורבה דאמרי תרווייהו:										!	◇	קג.
אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה - חייב, שכן מרדדי טסי משכן עושין כן.	תניא נמי הכי, רבן שמעון בן גמליאל:										■		קג.
החורש - כל שהוא, המנכש והמקרסם והמורד כל שהוא - חייב.											■		קג.
המלקט עצים, אם לתקן - כל שהן, אם להיסק - כדי לבלש ביצה קלה.											■		קג.
המלקט עשבים, אם לתקן - כל שהוא, אם לבהמה - כמלא פי הגדי.											■		קג.
למאי חזי?											♣		קג.
חזי לביזרא דקרא, דכוותה גבי משכן - שכן ראוי לקלה אחד של סמנין.											!	◇	קג.
המנכש והמקרסם והמורד.											■		קג.
התולש עולשין, והמורד ורדים, אם לאכילה - כגרוגרת, אם לבהמה - כמלא פי הגדי, אם להיסק - כדי לבלש ביצה קלה, אם לייפות את הקרקע - כל שהן.	תנו רבנן:										■	◇	קג.
אטו כולהו לא ליפות את הקרקע נינהו?											♣		קג.
באגם שנו.	רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו:										!	◇	קג.
אפילו תימא בשדה דלאו אגם, וכגון דלא קמיכוין.	אביי:										!	◇	קג.
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבה דאמרי תרווייהו:										♣	◇	קג.
לא צריכא, דקעביד בארעא דחבריה.											!	◇	קג.
הכותב שתי אותיות, בין בימינו בין בשמאלו, בין משם אחד בין משתי שמות, בין משתי סמניות, בכל לשון - חייב.											■		קג.
לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם, שכך כותבין על קרשי המשכן, לידע איזו בן זוגו.	רבי יוסי:										■		קג.
מצינו שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמואל, נח מנחור, דן מדניאל, גד מגדיאל.	רבי יהודה:										■		קג.
בשלמא אימין ליחייב - משום דדרך כתיבה בכך, אלא אשמאל אמאי? הא אין דרך כתיבה בכך											♣	◇	קג.
באטר יד שנו.	רבי ירמיה:										!	◇	קג.
ותהוי שמאל ידיה כימין דכולי עלמא, ואשמאל - ליחייב, אימין - לא ליחייב											♣		קג.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-הבונה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשולט בשתי ידיו.	אלא אמר אבוי:										!	◇	קב.	
הא מני - רבי יוסי היא	רב יעקב ברה דבת יעקב:										!	◇	קב.	
לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם.	דאמר: [רבי יוסי]										!	◇	קב.	
והא מדסיפא רבי יוסי היא, רישא לאו רבי יוסי											!	◇	קב.	
כולה רבי יוסי היא.											!	◇	קב.	
מצינו [וכו']	רבי יהודה:											■	קב. <	
אלא רבי יהודה שתי אותיות והן שני שמות הוא דמחייב, שתי אותיות והן שם אחד לא מחייב?												♣	קב.	
(ויקרא ד) ועשה אחת יכול עד שיכתוב כל השם, ועד שיארוג כל הבגד, ועד שיעשה כל הנפה - תלמוד לומר מאחת. אי מאחת יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת, ולא ארג אלא חוט אחד, ולא עשה אלא בית אחד בנפה - תלמוד לומר אחת, הא כיצד: אינו חייב עד שיכתוב שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמאל, נח מנחור, דן מדניאל, גד מגדיאל.	והתניא: [ת"ק]										♣	♣	◇	קב.
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב, כגון: שש, תת, רר, גג, חח.	רבי יהודה:										♣	♣	◇	קב.:
וכי משום כותב הוא חייב? והלא אינו חייב אלא משום רושם, שכן רושמיין על קרשי המשכן לידע איזו היא בן זוגו. לפיכך, שרט שריטה אחת על שני נסרין, או שתי שריטות על נסר אחד, - חייב.	רבי יוסי:										♣	♣	◇	קב.
(ויקרא ד) ועשה אחת - יכול עד שיכתוב את כל השם, עד שיארוג כל הבגד, עד שיעשה את כל הנפה - תלמוד לומר מאחת, אי מאחת - יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת, ואפילו לא ארג אלא חוט אחד, ואפילו לא עשה אלא בית אחד בנפה - תלמוד לומר אחת, הא כיצד: אינו חייב עד שיעשה מלאכה שכיוצא בה מתקיימת.	רבי שמעון:										♣	♣	◇	קב.
ועשה אחת ועשה הגה - פעמים שחייב אחת על כולן, ופעמים שחייב על כל אחת ואחת.	רבי יוסי:										♣	♣	◇	קב.
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב	קתני מיהא, רבי יהודה										♣	♣	קב.	
לא קשיא, הא - דידיה, הא - דרביה.											!	◇	קב.	
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב, כגון: שש, תת, רר, גג, חח.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבן גמליאל:										!	■	קב.	
ורבי שמעון היינו תנא קמא											!	◇	קב.	
וכי תימא: אל"ף אל"ף (שיעיהו מה) דאאורז איכא בנייהו											!		קב.	
אל"ף אל"ף דאאורז לא מחייב	דתנא קמא סבר:										!	♣	◇	קב.
כיון דאיתיה בגלטורי בעלמא - חייב.	ורבי שמעון סבר:										!	♣	◇	קב.
למימרא דרבי שמעון להומרא?											!	◇	קב.	
הקודה כל שהוא - חייב. המגרר כל שהוא, המעבד כל שהוא, הצר בכלי צורה כל שהוא	והתניא: [ת"ק]										♣	♣	◇	קב.
עד שיקדח את כולו, עד שיגרור את כולו, עד שיעבד את כולו, עד שיצור כולו.	רבי שמעון:										♣	♣	◇	קב.
עד שיכתוב את השם כולו.	אלא, רבי שמעון הא אתא לאשמעינן:										!	◇	קב.	
ומי מצית אמרת הכי?											!	◇	קב.	
ועשה אחת יכול עד שיכתוב את השם כולו - תלמוד לומר מאחת	והתניא: רבי שמעון:										!	♣	קב.	
יכול עד שיכתוב את הפסוק כולו - תלמוד לומר מאחת.	תריין ואימא הכי: [רבי שמעון]										!	■	קב.	
ועשה אחת ועשה הגה, פעמים שחייב אחת על כולן, ופעמים שחייב על כל אחת ואחת.	רבי יוסי:										!	■	קב. <	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-הבונה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי טעמא דרבי יוסי - אחת מאחת הנה מהנה, אחת שהיא הנה, והנה שהיא אחת. אחת - שמעון, מאחת - שם משמעון. הנה - אבות, מהנה - תולדות, אחת שהיא הנה - זדון שבת ושגגת מלאכות, הנה שהיא אחת - שגגת שבת וזדון מלאכות.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇	קב:	
מצינו שם קטן משם גדול.	רבי יהודה:												□	קב:
מי דמיל? מ"ם דשם סתום, מ"ם דשמעון פתוך												⚡	קב:	
זאת אומרת, סתום ועשאו פתוח - כשר.	רב הסדא:											!	◇	קב:
(דברים ו) וכתבתם - שתהא כתיבה תמה שלא יכתוב אלפי"ן עייני"ן, עייני"ן אלפי"ן, בית"ן כפי"ן, כפי"ן בית"ן, גמ"ן צד"ן, צד"ן גמ"ן, דלת"ן ריש"ן, ריש"ן דלת"ן, היה"ן חית"ן, חית"ן היה"ן, וו"ן יוד"ן, יוד"ן וו"ן, זיב"ן נוני"ן, נוני"ן זיב"ן, טית"ן פיפ"ן, פיפ"ן טית"ן, כפופין פשוטין, פשוטין כפופין, מימ"ן סמכ"ן, סמכ"ן מימ"ן, סתומין פתוחין, פתוחין סתומין. פרשה פתוחה לא יעשנה סתומה, סתומה לא יעשנה פתוחה. כתבה כשירה, או שכתב את השירה כיוצא בה, או שכתב שלא בדיו, או שכתב את האזכרות בזהב - הרי אלו יגנון	מיתבי:											⚡	◇	קב:
הוא דאמר - כי האי תנא												!		קב:
נאמר בשני ונסכיהם, בששי ונסכיה, בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם יו"ד מ"ם - מים מכאן רמז לניסוך מים מן התורה.	דתניא, רבי יהודה בן בתירה:											!	◇	קב:
ומדפתוח ועשאו סתום - כשר, סתום נמי, סתום ועשאו פתוח - כשר.												!	◇	קב:
מי דמיל? פתוח ועשאו סתום עלויי קא מעלי ליה												⚡	◇	קב: